

Sangen om den sydfynske odysse

En smuk Homérisk Højborg
på Munke-bugtens bred
i skæbne-stout konvoj-sorg
et mindets stille sted

Her knejser et blodrødt palads
på sommerens afbrændte græs
her stopper hvert timeglas
og krigens brutale excess

Her standsed Odysseus sin færd
fra Troja mod hjem-landets ø
det Ithaka han havde så kær
som var det et sydfynsk miljø

Ku'Troja vær' Holmen Hjort?
Prins Paris befæstede sted?
hvor Helena var blevet ført bort
hvilket gjorde Sparta så vred

For værst er et bruderov
at stjæle en andens viv
og når tyven end ikke er flov
bliver hævntrangen eksplosiv

Og hvis nu Trojas besungne hest
blot var en hjort med plads til en hær
så had'Odyseus en fest
fyldt med krigslist og krigerisk blær

Og Sparta var nok Fjælle-Broen
En havn på den sydfynske kyst
hvor ingen ku'tælle noen
der af lyst ik'var draget i dyst

Men man kæmped sig frem til en sejr
og befried Helena til sidst
og forlod fjendens nedbrændte lejr
Som var blevet besejret med list

Hvis Odysseus var en sydfynsk besærk
der kun krydsed det sydfynske hav
for at sætte sit epos i værk
mens han alt med sydfyn fortav

Så er Homers højt besungne digt
Om rejsen på oldgræske vers
Lidt af et stedsmæssigt svigt
Der har fået geografien på tværs

Tænk, Odysseus som Avernakker
Med hjemsted her i Munke bugt
Når han ikke på øhavet flakker
og jager fjender på flugt

Men, ak, borgen på Avernax
Er ikke et oldtidsfund
men nåed noen har skabt lige straks
i en hektisk og frivillig stund

Nu er den vartegn for festival'en
en oase for lytten og hvilen
sted for hvisken og fredfyldt talen
her stortrives Avernax-stilen